

«Pensava tenir un sobresou del futbol; i ara estic a un pas de viure'n al 100%»

Berta Doltra (Vidreres, 2004) ha tornat a casa per recuperar la confiança després d'una temporada fora i arribar a ser futbolista professional de la Lliga F aviat

Sí. El fet és que estic entrenant amb el primer equip i jugant amb el filial. Estic molt còmoda, però voldria intentar ser més important al primer equip. Vull estar al 100% en confiança i autoestima per entrenar de la millor manera possible i que l'entrenador compti amb mi. Compagina bé els dos equips, llavors? Hi ha moments de tot. De no acabar d'entendre algunes situacions que es donen amb el filial perquè no entreno amb elles. A poc a poc, he hagut d'anar fent coses, com per exemple, entrenat pel matí amb el primer equip i a la tarda anar a veure anàlisis de vídeos o parlar amb l'entrenador del 'B' per saber el pla de partit del cap de setmana. El de l'A' el conec molt bé, però jo, després, jugo amb el 'B'. És una mica difícil estar en dos equips, per això has de posar-hi de part teva i fer «hores extres» per estar disponible pels dos. De moment, ha aprofitat les oportunitats que li ha donat Marc Ballester, l'entrenador, a la Lliga F. Li agradaria fer-se un lloc al primer equip, imagino. Una mai està satisfeta de les oportunitats. M'hi sento molt bé a la categoria i les companyes de l'equip són molt maques, estan molt pendents de la gent que pugem i que no tenim tants minuts com voldríem. Ens pregunten molt pel cap de setmana amb el 'B' o com ens va a l'equip. Estic molt còmode i també entrenant i jugant, quan puc, amb el primer equip. Són situacions. Si hi ha 18 convocades, a vegades soc la 19 i al filial també em reclamen. A l'Ona Sant Adrià hi té un paper destacat i l'equip està lluitant pel lideratge. Veu possible l'ascens? És un objectiu que no era el que ens havíem marcat a l'inici de la temporada, però ara és factible. Ara amb la segona volta ens hem arribat a plantejar i si sí?. Hem de continuar com a la primera volta i, si podem, millorar-la. Ens permetrà estar més a prop de l'objectiu, tot i que el principal de totes és formar-nos com a jugadores per portar l'equip el més amunt possible. El Badalona Women tornarà a jugar aquest diumenge a Palamós mentre continuen les obres al seu estadi. Com és això, per vostè, de jugar a casa tot i que el club sigui de fora? Doncs és una mica estrany perquè a vegades és com que no et sents a casa. A part dels pares i amics que ens venen a veure, l'afició no acabava de venir perquè, òbviament, és un trajecte molt llarg i els horaris tampoc acompanyen gaire. Per nosaltres, és viatjar cada setmana perquè hem d'agafar el bus o, fins i tot, dormir en un hotel de Palamós. Tampoc és el camp on entrenem. Deu ser la futbolista que més seguidors porta a Palamós! Això sí! Quan hi he anat convocada, venen els meus pares, familiars, amics... Són un bon grup la veritat. Va dir que afrontava aquesta etapa per recuperar la il·lusió a casa i estar a prop dels seus. Ho està aconseguint? El meu principal objectiu d'aquest any era tornar a casa, sentir la família i els amics a la grada per tenir un feedback amb ells quan acabin els partits... Portava un any i mig a fora. Tornar ha sigut molt especial per recuperar la confiança. És molt important sentir-me a casa, jo també soc molt d'estar amb la meua gent. Mallorca és a un cop d'avió, però la distància hi és igualment. Exacte. Ja depens d'un avió i d'uns horaris que no et permeten fer el que vulguis quan vulguis. Si tenia lliure, sovint no podia agafar i dir vinga, me'n vaig perquè no sempre hi havia bitllets. Ara, en canvi, des de Badalona puc pujar a Girona quan ho necessito. Agafar el cotxe o el tren és un moment. Per mi, estar a casa és vital per recuperar la confiança i sentir-me a prop de tots els objectius. Tret de l'experiència a l'Atlètic Balears, ha tingut la «sort» de fer la carrera a prop de casa: Girona, Barça..., i ara Badalona Women. Per això. Anar a Mallorca era una situació que mai se m'havia donat. Sí que és veritat que va ser una oportunitat, la vaig aprofitar i vaig estar molt còmode, però també volia tornar a casa. Aquest era un any de descans mental i de poder estar 100% pel futbol. Quan va començar de petita al Vidreres, s'imaginava jugant a aquest nivell? Vaig començar a l'equip del meu poble amb 5 anys i vaig jugar amb els nens fins a infantil de segon any, que era el màxim on podia. Llavors, vaig fer el pas d'anar al Girona i allà hi vaig estar molt bé els tres anys. El 2021 vaig fitxar pel

Barça... Recordo converses que tenia amb el meu entorn i els deia: quan sigui gran m'agradaria treballar pel matí, a la tarda anar a entrenament, jugar els partits el cap de setmana i tenir un sobresou del futbol. Ara, en canvi, m'aturo a pensar i me n'adono que estic a un pas de poder viure al 100% del futbol. Encara que em comporti com una professional, fins que no tingui totes les condicions no ho seré. Hi ha uns límits. Les jugadores de les comarques gironines ho tenen més difícil per arribar a l'elit? Aquí no hi ha tants equips femenins ni tantes categories bones com a la província de Barcelona...Pot ser. Crec que hi ha d'haver una mica de sort. Les jugadores gironines no estan tan vistes perquè no és mateix que a Barcelona hi hagi una lliga on hi juguin uns quants equips bons -de categories inferiors, em refereixo- i els scouts vagin als partits i es fixin en unes quantes nenes de cop, que a Girona on les nenes estan molt repartides per equips i la majoria estan amb nois. L'socut de Girona ha de moure's molt i anar a diferents llocs. Potser les nenes d'aquí no estan tan vistes, però no penso que tinguin menys oportunitats. El Girona està molt atent a totes. Quan ja vas a un equip amb més nom com pot ser el Girona, els equips amb més projecció en el futbol femení et veuen. Fora del Barça és més difícil arribar a ser professional o l'aparició de clubs com el Badalona Women, que aposten pel femení, permet que la cosa millori? Al Barça teníem unes condicions molt bones, també ens nodríem una mica del primer equip. En aquell moment, les coses estaven canviant i anaven a millor, amb més serveis, etc. Al 'B' ho aprofitàvem i estàvem molt ben cuidades. Quan marxés d'allà, trobes coses diferents. Ni millors ni pitjors. Són clubs més humils, que amb menys gent fan el mateix. Tu també t'impliques més a l'hora de formar part del canvi que el club vol fer per millorar el futbol femení. Potser tu no ho gaudiràs, però potser les juvenils o les cadets quan vagin pujant sí. Al Barça les coses ja estaven fetes. Als altres clubs s'han d'anar fent a poc a poc. No és negatiu. Has de ser més humil i pensar en totes. La permanència ja seria tot un èxit per al Badalona Women? A la Lliga no estem malament, però és una posició que no ens acaba d'agradar perquè volem estar més amunt encara. És una posició còmoda. Un objectiu seria intentar fer alguna cosa molt bonica a la Copa de la Reina. Jugarem contra la Reial Societat al febrer i tenim ganes de donar-li més importància en aquesta competició que per alguns és més secundària. Tenim un grup molt maco i volem portar el club el més amunt possible.

Font del document:

<https://www.diaridegirona.cat/esports/2026/01/16/pensava-tenir-sobresou-futbol-ara-125535620.html>